

په تیموتاووسا - پولسے دومی کاگد

په تیموتاووسا پولسے دومی کاگدے پجار

سلام و درۆت

① چه پولسے نیمگا، من پولس که چه هُدائے رزایا ایسا مسیهئے کاسدے آن تانکه هما زندے کئول و وادهئے جارا بجنان که چه ایسا مسیهها رسیت،

② په منی دردانگین چک تیموتاووسا.

ترا چه هُداین پت و مئے هُداوندین ایسا مسیهئے نیمگا رهمت و رهم و ایمنی سر بات.

سگی و سوریانی تها وپاداری

③ من شپ و روچ که وتی ذوایانی تها مُدام ترا یات کنان، هُدائے شگرا گران،
هما هُدا که من گون پاکین زمیریا آییئے پرستش و هزمتا کنان، انچو که منی پت
و پیرکان کُرتگ. ④ تئی اُرسانی ثرانگا که کپان، منا په تئی دیدارا زهیر کنت
که ترا بگندان و گلا بال بان. ⑤ تئی بیگزین ایمانے یاتا کپان که ائولا تئی
بلک لوییس و تئی مات یونیکهئے دلا جاگهی کرت و من دلجم آن که نون تئی
دلا هم جاگهی کرتگ.

⑥ پمیشکا من ترا ثرانگا گیجان که هُدائے داتگین نیامتا دوبر کارمرز کن، هما

نیامت که ترا چه هما وهدا گوڼ انت که من وتی دست تئی سرا ایږ مُشتنت. (۷)
چیا که هُدايا مارا چُشین روھے نداتگ که مارا بُزدل بکنت، مارا زوړ و واک و مهر
و داشتئ روھی بکشاتگ. (۸) گُږا مئ هُداوندئ بارئوا شاهی دئیگا لَج مکن.
منی هالتئ سرا هم شرمندگ مېئ که من په هُداوندئیگی بندیگ آن. من په وُشین
مِستاگا اے سَکي و سوړیان که برداشت کنگا آن، تئواش هم گوڼ هُداي بکشاتگین
زوړا برداشت کن. (۹) هُدايا مارا نجات داتگ و په پاکین زندیا گوانک جتگ. مارا
مئ کرتگین کارانی سئوبا گوانکی نجتگ، وتی جندئ اراده و رهمتئ بُنیادا
گوانکی جتگ و اے رهمت مارا ایسا مَسیهئ برکتا، چه ازلا دئیگ بوتگ و (۱۰)
نون گوڼ مئ رگینوکیڼ ایسا مَسیهئ آیگا زاهر بوتگ، هما ایسا مَسیها که مرکئ
جند نیست و نابود کرت و چه وُشین مِستاگئ راها ابدمانین زند زاهر کرت. (۱۱)
من گچین کنگ بوتگان که اے وُشین مِستاگئ جار جنوک و کاسد و تالیم دئیوک
بیان.

(۱۲) من پمیشکا سَکي و سوړی سگگا آن، بله شرمندگ نه آن چیا که زانان من
کئی سرا ایمان آورِتگ و دلجم آن که آييا اے واک و توان هست که تان وتی
آیگئ روچا هما امانتئ نگهپانیا بکنت که منا داتگی. (۱۳) هرچه که تئو چه من
اشکُتگ، اے راستین تالیم انت، اِشان وتی کُږا بدار و په ایمان و مهر اِشانی سرا
کار کن، چیا که تئو ایسا مَسیهئ راها ائ. (۱۴) هما وُشین مِستاگ که تئی امانت
انت، گوڼ پاکین روھئ کُمگا، آییئ نگهپانیا بکن، هما پاکین روھ که مئ تها زندگ
انت.

بیوپایی و وِپاداری

(۱۵) تئو زانئ که آسیائ دَمگئ سَجْهین مردمان منا یله داتگ، پیگیلوس و
هرموگینس هم آ رُمبا گوڼ انت.

١٦ هداوند اونیسیپروسے لوگے مردمانی سرا مهربان بات، چیا که باز برا
 منی ارواهی تازه کرتگ و منی زمزیلانی سئوبا شرمندگ نبوتگ. ١٧ وهده
 رومے شهرا آتک، منا سک باز شوهای کرت و دری گیتک. ١٨ هداوند وتی آيگے
 روچا اونیسیپروسے سرا مهربان بات. وهده من ایسُسے شهرا اتان، تئو شر
 زائے که آيا چينکدر منی هزمت کُرت.

رهمت و اوپار

١ او منی چک! گُزا تئو هما رهمته برکتا که مارا چه ایسا مسیهه نیمگا
 رسیت، وتا مهر و مُهکم بدار. ٢ هرچه که من بازیښ شاهیښ دیمَا گوشتگ و
 تئو ایشکتگ، اے تالیمان آنچین پُراهنبارین مردمانی سپرده بکن که دگران تالیم
 دات بکننت.

٣ ایسا مسیهه شرین سپاهیگيښ پئیمَا سگی و سوریانی سگا گون بئ.
 ٤ هما سپاهیگ که جنگا رتوت، وتا گون اے دگه کاران دزگت نکنت. آلوتیت که
 منی آپسر چه من رزا بیت. ٥ همه دئولا، کسه که لئیب و گوازا بهر زوریت،
 تانکه رهنبدانی هسابا لئیب نکنت، آيا گتوکے تاج نرسیت. ٦ کشارے اولی
 بهر باید انت دهکانا برسیت که هیډی ریتکگ. ٧ هرچه من گوشگا آن، ایشانی
 سرا پگر بکن که هداوند ترا اے سجهین چیزانی زانت و سرپدیا دنت.

٨ ایسا مسیهها یات بکن، هما که داوودے نسل و اوبادگے و چه مردگان زندگ
 بوت. همه منی پئیگام انت و ٩ په همشیا سگی و سوری سگان، تنتنا چو ردکارا
 زمزیلان بستگ آن. بله هدائے هبر زمزیلان نبستگ. ١٠ گُزا هدائے گچین
 کرتگینانی هاترا من هر چیز سگان که آيان هم نجات برسیت. اے نجات و ایشیے

ابدمانیښ شان و شئوکت ایسا مسیهه سړا ایمان آرگئ برکتا رسیت.

۱۱) اے گپ راست انت که:

اگن ما گون ایسایا مرتگین،

گړا گون آییا زندگ هم بین.

۱۲) اگن ما سگی و سوریان بسگین،

گون آییا بادشاهی هم کنین.

اگن ما آییه مریدیا انکار بکنین،

آ هم مئے پجّاه آرگا انکار کنت.

۱۳) اگن ما گون آییا بیوپایی بکنین،

آ گون ما انگت ویا کنت،

چیا که آ وتی تب و سرشتئ هلاپا شت نکنت.

هداوندئ هزمتکار

۱۴) باورمندان مدام اے چیزانی ترانگا بگیچ. هدايا شاهد کن و آیان هبردار
کن که لبز و مانایانی سړا جنگ مکنیت. اے چیزان هچ آرزش نیست، هُشکا گوش
داروکانی ایمانا تباہ کنت. ۱۵) وتی سجّهین جُهدا بکن که وتا هُدائے دیم که
پیش کنئ، هُدائے کبول کرتگین مردمے ببئ، انچین کار کنوکه ببئ که شرمندگ
بئیگئ زلورتي مبيت و راستیئے هبرا بے ردیا بیان بکنت.

١٦) وټا چه به سر و پادین گپان که گون هدايا هچ سر و کارش نیست، دور
 بدار چیا که چشین گپ و رپ مردما چه هدايا روچ په روچ دورتر کننت. ١٧) اے
 پیمن گپ و هبر باورمندانی نیاما انچو شنگ بنت که شومکے ناجوڑی بدنا شنگ
 بیت. هیمن اووس و پیلیتوس انچین مردم انت ١٨) که راستیے راهش یله داتگ. آ
 گوشت که مردگ وه چوناها چه گبران پاد آتکگ و زندگ بوتگانن، و اے پیما
 لهتینے ایمانا تباہ کننت.

١٩) بله پدا هم هدائے سرا باورمند مهر اوشتنت، لوگیئے مھکمین بنیادے پیما.
 هدايا وتی باورمندانی سرا اے هبر نکش کرتگ و مهر جتگ انت: ”هداوند وتی
 مردمان پجاء کاریت“ و ”هرگس که هداوندے ناما گییت، باید انت وټا چه
 بدکاریا دور بداریت.“

٢٠) سیرین مردمے لوگے درپ و هیران تهنا تلاه و نگرهئیک نبنت، دار و گلے
 درپ هم بیت. لهتین درپ و هیران په هاسین کاران کار بندگ بیت و لهتین په
 ادنائین کاران. ٢١) اگن کسے وټا چه بدکاریا دور بداریت و وټا پلگار بکنت، په
 هاسین کاران درپے بیت، پاک و پلگار کنگ بیت، وتی واهندے دردا وارت و په هر
 شرین کارا تئیار بیت.

٢٢) وټا چه ورنایيے هئا و هئوسان دور بدار و هما مردم که گون ساین دله
 هداوندے ناما گرنت، آیانی همراھیا پهریزکاری و ایمان و مهر و ایمنیا شوهاز بکن.
 ٢٣) ترا گون اهمک و ناسریدین گپان کار مبيت، چیا که تئو زانے که اے گپ، آر و
 کړ پاد کننت. ٢٤) هداوندے هزمتکار باید انت آر و کړ مکننت. آر و کړے بدلا گون
 هرگسا مهربان ببيت، تالیم دات بکنت و سگ و برداشتی باز ببيت. ٢٥) وتی
 هلاپین مردمان په نرمی راستین راها سوچ بدنت، بلکهین هدا آیان موه بدنت که
 تئوبه بکننت و راستیے زانتا سر ببت، ٢٦) هوّش و سار بکننت و چه شئیتانے

داما بچُنت، هما شئيتان که اے مردمی بنديگ کرتگ آنت تانکه آيئے واهگا
سرجم بکننت.

گرانين وهد

① اے گپا بزان، که آهری زمانگان گرانين وهد کايئت. ② مردم وتی جندا
دوست دارنت، زردوست، بٹاکي، گروناک، زاه و بد کنوک، پت و ماتئے ناپرمان،
ناشگر، ناپاک، ③ بيمهر، پهل نکنوک، بهتام جنوک، بيداشت، زالم، شريئے نيرت
کنوک، ④ دروهوک، بيپرواه و پركبر بنت و هدائے بدلا ائيش و نوشا دوست
دارنت. ⑤ زاهرا هداثرس بنت بله هما زور و واکا نمئت که آيان په راستی
هداثرس کنت. ترا گوڼ چشين مردمان هچ کار مبيت.

⑥ اِشانی نياما انچين مردم هست که لوگانی تها پُترنت و هما جنينان وتی
داما دئور دئنت که نزور آنت و گناها بار آنت و هر پئيمين ردين واهگانی گلام
آنت. ⑦ چشين جنين مدام نوکين تاليمانی رندا کينت، بله هچبر راستيا سريد
نبت.

⑧ انچو که يئيس و يمبريس موسائے هلاپ آنت، همے دئولا اے ردين تاليم
دئوک هم راستيئے هلاپ آنت، سلين پگر و هئيال و دروگين ايمانئے واهند آنت.
⑨ بله اے مردم باز ديما شت نکنت، چيا که هرگس اِشانی اهمکيا گنديت، انچو
که يئيس و يمبريسئے اهمکی گندگ بوت.

سر و سوچ

⑩ بله تئو منی بارئوا زانئے، منی سجھين تاليم، منی زندئے وژ و پئيم، منی

مکسد، ایمان، سبر، مهر و سگ و برداشتئ بارئوا و (۱۱) هما آزار و سگی و سوریانی بارئوا هم زائے که آنتاکیه و اِکُونیه و لِسْتَرَهئ شهران منی سرا کپنتت. من اے آزار سگنتت و هداوندا منا چه اے سَجْهَیْنانِ نجات دات. (۱۲) هرکس که ایسا مَسِیْهئ راها هُدايي زنده گوازینگ لوئیت، آزار دئیگ بیت و (۱۳) بدین مردم و رد دئیوک دگران رد دئیت و وت رد کپنت و روچ په روچ گنتر بنت.

(۱۴) بله هما چیز که تئو در بُرتگانْت و ترا آیانی سرا یکین انت، آیان برجاه بدار چیا که تئو زائے که اے چیز تئو چه گُجام مردمان در بُرتگانْت. (۱۵) ترا سرجمین پاکین کتابے زانت چه گوانزگا گوْن انت. اے کتاب ترا سرید کرت کنت که چون ترا ایسا مَسِیْهئ سرا ایمانے برکتا نجات رسیت. (۱۶) پاکین کتابے سَجْهَیْن هبر هُدايگ انت که الهامے شکلا دیمی داتگانْت. پاکین کتاب په تالیم دئیگا، په ردیانی سرید کنگ و راست کنگا و په پهریزکاریئ هیل دئیگا پاندگمند انت (۱۷) تانکه هر هُدادوست په هر پئیمین شَرین کارا کابل و تئیار بیت.

هْدائے هبرئے جارا بجن

(۱) من ترا هُدا و ایسا مَسِیْهئ دیم سئوگند دئیان، هما ایسا مَسِیْه که روچه نه روچه پدا کئیت. کئیت و بادشاهی کنت و زندگیْن و مُرتگیْنانی دادرسیا کنت، (۲) تئو هْدائے هبرئے جارا بجن، وهد و ناوهد په جار جنگا تئیار بئ. مردمان هگل کن و گوْن مزین سبر و اوپار و بازیْن سر و سوچه آیانی ردیان راست کن و دلبْدی اِش بدئ.

(۳) چیا که یِک وهده کئیت که مردم راستین تالیم بَرداشت نکنت و وتی چپ و چاگردا انچین تالیم دئیوکانی مزین رُبه مَج کنت که آیانی دلئ هبرا بکنت. (۴) مردم راستیئ نیمگا دلگوش نکنت و وتگرین کسْهانی رندا کپنت.

٥) بله هر هالت و جاوريا ترا داشت ببيت، سكي و سوري بسگ، وشين مستاگي
جار جنگي کارا ديما بران کن و وتي هزمتکاريي زمها سرجم کن.

پولسئ آهري هبر

٦) نون گپ اش انت که مني هون وه چوناها ريچگي کربانيگيئ پئما ريچگ
بيگا انت و مني رنوگي وهه آتگ. ٧) من وتي نيکين جهد کرتگ، من وتي
زندئ تاج و مئيدان سرجم کرتگ و وتي ايمانئ سرا اوشتاتگان. ٨) نون پاکی و
پلگاريئ تاج په من اير انت، هما تاج که هداوند، بزان آدلين دادرس وتي آيگي
روچا منا دنتي، تهنا منا نه، هما سجھين مردمان هم دنتي که آييئ زاهر بيگي
لوٹوک بوتگ انت.

٩) زوت کن و وتا په من سر کن. ١٠) چيا که ديماسا وتي دنيا دوستيئ
سئوبا منا يله کرتگ و تسالونيکيئ شهرا شتگ. گريسکيس گلاتيها شتگ و
تينوس دلماتيها. ١١) تهنا لوکا مني کرا انت. مرکاسا بزور و گوڼ وت بيار، چيا که
آ هداي هزمتکارييا په من مزنيئ گمگي. ١٢) من تيکيکاس اييسئ شهرا ديما
دات. ١٣) وهه کاي، هما کباه که من ثرواسئ شهرا کارپوسئ کرا اير گرت، آيا
گوڼ وت بيار و مني توماران هم، هاس هما که چه پوسا اڈ کنگ بوتگ انت.

١٤) آسنگارين سکندرا گوڼ من بازين بدي کرتگ. هداوند آييئ کرتگين
کاراني سزاي آيا دنت. ١٥) تئو هم وتا چه آيا دور بدار، چيا که مئ پئيگامئ
سک هلاپ ات.

١٦) اولي رندا که من هکديوانا پيش کنگ بوتان، کس مني گمگا نياتک.
سجھينان منا يله گرت. هدا اشان بکشات. ١٧) بله هداوند مني گشا اوشتات و

منا زور و واکی دات، تانکه من سَرجمیا پئیگامئے جارا بجنان و سَجھین درکئوم
بشکُنت. اے پئیمنا من چه شیرئے دپا رَکَتان. (۱۸) هُداوند منا چه هر پئیمین شِر و
بدا رَکینیت و منا په سلامتۍ وتی آسمانی بادشاهیا سر کنت. آییئے شان و
شوکت برجاه بات، ابد تان ابد. اَنچش بات. آمین.

گډی ذرهبات

(۱۹) یریسکیلَه و اَکویلیا سَلام کن و اوَنیسیپُروسئے لَوگئے مردمان هم سلام
کن.

(۲۰) اِراستوس کُرنَتئے شَهر اِشت و تروپیموس که نادره اَت، من میلیتوسئے
شَهر ایلَه دات.

(۲۱) زوَت کن و چه زمستانا پیسر و تا ادا سر کن. یوبولوس ترا سلام کنگا اِنَت،
اَنچش هم پودنس و لینوس و کَلادیا و سَجھین برات.

(۲۲) هُداوند گون تئو گون بات.

شمارا رَهمت سر بات.